

Scenariusz zajęć dla uczniów klasy I (I etap edukacyjny)

Temat	A to ci dopiero! Urządzamy przyjęcie.
Cele	Uczeń: 1. Rozumie sens kodowania oraz dekodowania informacji; odczytuje uproszczone rysunki, piktogramy, znaki informacyjne. (1.2a) 2. Przepisuje krótkie fragmenty tekstów, dba o estetykę i poprawność graficzną pisma (przestrzega zasad kaligrafii). (1.2c) 3. Kontynuuje regularny wzór (np. szlaczek). (7.1f) 4. Odmierza płyny kubkiem i miarką litrową. (7.3c) 5. Zna ogólne zasady działania urządzeń domowych; posługuje się nimi, nie psując ich. (9.1b) 6. Przestrzega reguł obowiązujących w społeczności dziecięcej (współpracuje w zabawach i w sytuacjach zadaniowych). (11.1) 7. Utrzymuje porządek wokół siebie, sprząta po sobie i pomaga innym w utrzymywaniu porządku. (9.2a) 8. Myje ręce przed przygotowywaniem jedzenia; przestrzega zasad higieny. (10.4)
Wykaz nabywanych umiejętności	1. Samodzielne wykonywanie prostych potraw. 2. Organizacja spotkania towarzyskiego. 3. Umiejętność graficznego zaprojektowania zaproszenia. 4. Umiejętność współpracy w grupie. 5. Rozróżnianie smaków: kwaśny, słodki, słony, gorzki (umiejętność podania przykładów).
Metody	1. Podające (opowiadanie, wyjaśnianie). 2. Poszukujące (dyskusja, gry i zabawy dydaktyczne). 3. Ekspresyjna (tworzenie). 4. Bezpośrednie. 5. Elementy projektu edukacyjnego. 6. Eksperyment.
Formy	1. Praca z całą grupą. 2. Praca w grupach. 3. Praca indywidualna.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Środki dydaktyczne

1. Ekran interaktywny pt. „Język i smaki”.
2. Kawa rozpuszczalna, cytryna, sól, cukier (lub cukierek).
3. Ekran interaktywny pt. „Zaproszenie na przyjęcie”.
4. Karta pracy pt. „Zaproszenie”.
5. Karta pracy pt. „Coś do picia”.
6. Karta pracy pt. „Coś na ząb”.
7. Woda, sok, owoce cytrusowe i składniki do wykonania koreczków.
8. Elementy do ozdobienia klasy.
9. Muzyka jako tło dla przyjęcia.

Proponowany czas zajęć

180 min.

Opis sposobu realizacji

1. Nauczyciel wita dzieci i proponuje im zabawę w szukanie wyrazów, które znaczą to samo. Podaje uczniom słowo „przyjęcie”, zaznaczając, że ma na myśli uroczystość z udziałem zaproszonych gości (przykładowe zamienniki to: *bal, biesiada, feta, impreza, party, ucztą, zabawa*). Następnie nauczyciel informuje, że dziś uczniowie wspólnie z nim zorganizują przyjęcie. Może też zapytać, z czym dzieciom kojarzą się przygotowania do takiego wydarzenia i na czym one zazwyczaj polegają.
2. Ekran interaktywny pt. „Język i smaki”. Nauczyciel proponuje zabawę w smaki. Zanim wspólnie z dziećmi odsłucha informacji z głośników na ekranie, prowokuje dyskusję:
Co to są smaki?
Co to znaczy, że je czujemy?
Które smaki są najlepsze?
itp.

Narracja z ekranu interaktywnego:

- *To tylna część języka. Często mówi się, że w tej części najlepiej wyczuwany jest smak GORZKI. Czy u ciebie też tak jest? Czy rzeczywiście w innych częściach języka smak gorzki wyczuwa się słabiej? Sprawdź to!*
- *Tuż przed tylną ścianą języka, po bokach, ukryty się podobno wykrywacze smaku KWAŚNEGO. Czy u ciebie też tak jest? Czy rzeczywiście w innych częściach języka smak kwaśny wyczuwa się słabiej? Sprawdź to!*
- *W tych miejscach podobno najlepiej wyczuwa się smak SŁONY. Czy u ciebie też tak jest? Sprawdź to!*

Indywidualizacja nauczania uwzględniająca specjalne potrzeby edukacyjne

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

- *To przednia część języka. Tutaj podobno najlepiej wyczuwa się smak SŁODKI. Czy to dlatego lizaki liżemy właśnie tą częścią języka? Czy rzeczywiście w innych częściach smak słodki wyczuwa się słabiej? Sprawdź to!*

3. Po wysłuchaniu informacji o smakach i domniemanej mapie receptorów smaku na języku, dzieci wspólnie z nauczycielem urządzają eksperyment – potwierdzają prawdziwość wysłuchanych informacji. Kładą substancje takie jak: kawa rozpuszczalna, cytryna, sól, cukier (lub cukierek) na poszczególnych częściach języka. Zabawę można urozmaicić, zasłaniając wybranym dzieciom oczy i prosząc je, aby zgadywały, jaki to smak.
4. Nauczyciel informuje uczniów, że wspólnie zorganizują małe przyjęcie i przygotowują na nie samodzielnie: **kwaśny** napój, **słodkie** przekąski i **słone** przekąski. Na przyjęcie dzieci zaproszą również gości: inną klasę pierwszą lub jakichś pracowników szkoły.
5. Ekran interaktywny pt. „Zaproszenie na przyjęcie” i karta pracy „Zaproszenie”. Wykonanie zaproszeń na przyjęcie. Nauczyciel wyświetla zaproszenie (brakuje na nim dwóch wyrazów) i odtwarza nagranie jego treści. Chętne dzieci mogą uzupełnić przy tablicy tekst ze słuchu (zaznaczone wyrazy muszą być pozbawione trudności ortograficznych i oboczności). Wszystkie dzieci otrzymują schematy zaproszeń, na których mają:
- uzupełnić brakujące dwa wyrazy (chętne dzieci próbują pisać ze słuchu, dzieci z trudnościami mogą je przepisać z tablicy lub dostać już uzupełnione zaproszenia) ;
 - podpisać się (wpisać swoje imię);
 - ozdobić zaproszenie (dokończyć regularny wzór i zaproponować własne ozdoby).

ZAPROSZENIE

Dziś, w naszej sali, urządzamy przyjęcie!
Zapraszam Cię, w imieniu całej mojej klasy!

.....imię dziecka.....

6. Dzieci prezentują swoje zaproszenia, wspólnie omawiają, co na takim zaproszeniu się znajduje, a czego brakuje (w tym przypadku: konkretnego adresata).

Chętne dzieci próbują pisać ze słuchu.

Dzieci z trudnościami mogą przepisać tekst z tablicy lub dostać już uzupełnione zaproszenia.

Dzieci z trudnościami w pisaniu mają więcej czasu na dokończenie zadania lub też zadanie jest przeznaczone tylko dla chętnych uczniów (nie wszyscy, ze względu na jego trudność, muszą w nim uczestniczyć); w szczególnych przypadkach dzieci dokończają tylko szlaczek i ozdabiają zaproszenie według własnego pomysłu.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

7. Wspólnie z nauczycielem uczniowie wychodzą do innej klasy i wręczają zaproszenia wszystkim dzieciom i ich nauczycielowi.
8. Zanim dzieci wrócą do sali, myją ręce. Nauczyciel nawiązuje do tej czynności po powrocie do klasy – wyjaśnia, że uczniowie zaraz przystąpią do przygotowywania poczęstunku dla gości.
9. Po powrocie do klasy nauczyciel dzieli uczniów na grupy (np. 4). Każda z grup dostaje konkretne zadanie:
 - a) pierwsza grupa: przygotowanie przekąski słodkiej,
 - b) druga grupa: przygotowanie przekąski słonej,
 - c) trzecia grupa: przygotowanie kwaśnego napoju,
 - d) czwarta grupa: ozdobienie klasy na przyjęcie.
10. Dzieci w grupach przystępują do pracy.

W jednym miejscu w klasie zostały zgromadzone wszystkie produkty. Zadaniem dzieci jest wybór tych, które są im potrzebne do wykonania powierzonego zadania. Dzieci mają do dyspozycji np.:

 - wodę mineralną,
 - plastry cytryny,
 - winogrona,
 - banany,
 - kawałki pokrojonego jabłka,
 - kawałki pokrojonej gruszki,
 - sól,
 - kawałki jajka gotowanego na twardo,
 - plastry kiszonych ogórków,
 - kawałki żółtego sera,
 - wykałaczki,
 - kubki,
 - talerzyki.
11. Dzieci przyrządzają potrawy. Mogą posługiwać się instrukcjami (karty pracy: „Coś na ząb” i „Coś do picia”). Po wykonanej pracy ładnie układają przekąski i przygotowują się na przyjęcie gości.
12. Wspólne sprzątanie po przygotowaniach do przyjęcia.
13. Przyjęcie przy muzyce.

Podejmowanie gości i wspólne konsumowanie łakoci.

Nauczyciel tak dobiera grupy, aby każda mogła z sukcesem wykonać to zadanie. Dla wszystkich grup (na wypadek, gdyby w ich szeregach znalazły się dzieci z trudnościami) przygotowano też schematyczne „ściągi” (karty pracy „Coś do picia” i „Coś na ząb”).

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

